

OSIAN (1) *part praet pass pf*

osian, [osiany].

o *prawdopodobnie jasne (tak w osiać); a pochylone.*

sg m N osiãñ. ◇ [pl A subst osiãñ(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. osiać.

1. *Zasiany, wrzucony w ziemię; przen: Ale który iest ofian ná dobrej źiemi [Qui vero in terram bonam seminatus est]: tenći iesth kthory flucha flowá/ y rozumie ie/ y przynofi pożytek Leop Matth 13/23.*

2. *[Obsiany, w który wrzucono ziarno: Ná ogrody ośiane [gęsi] się nie godzą/ bowiem [...] gnoiem fwym barzo ogrodom szkodzą. Cresc 1571 578.*

Cf NIEOSIANY, OSIAC

MŚ